

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การใช้จ่ายเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ที่ ทส (กกท) ๑๐๐๗/๔๘ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อทำหน้าที่จัดการและบริหารเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณาเห็นว่าบทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมในลักษณะของเงินกู้เพื่อสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์อื่นใด สำหรับใช้เฉพาะในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่น ยังไม่มีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้กำหนดนิยามของคำว่า “กิจการของราชการส่วนท้องถิ่น” ว่าหมายถึงกิจการใดบ้าง และจะมีความหมายครอบคลุมถึงระบบบำบัดน้ำเสียรวมจากชุมชน หรือระบบกำจัดของเสียรวมจากชุมชน ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการตามกฎหมายด้วยหรือไม่ ดังนั้น คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ (วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑) จึงเห็นควรนำประเด็นดังกล่าวหารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อให้เกิดความชัดเจนและถือเป็นบรรทัดฐานในทางปฏิบัติต่อไป โดยได้เสนอข้อมูลประกอบประเด็นการหารือ ดังนี้

๑. การจัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อม ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์เพื่อให้กองทุนสิ่งแวดล้อมเป็นกลไกทางการเงินที่จะสนับสนุนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม บนหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย โดยกำหนดให้มีการบริหารจัดการและมุ่งใช้จ่ายเงินในลักษณะให้มีเงินทุนหมุนเวียนในสัดส่วนที่เหมาะสม ด้วยการกำหนดรูปแบบการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมไว้ในลักษณะของเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำสำหรับหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนที่มีศักยภาพในการใช้คืนเงิน เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับแรก สำหรับการสนับสนุนในลักษณะของเงินอุดหนุนให้เปล่าเพื่อกิจการสาธารณะ และการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่ไม่มีศักยภาพในการใช้คืนเงิน จะให้การสนับสนุนในกรณีเร่งด่วนเท่านั้น

๒. ระเบียบคณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมว่าด้วยการจัดการกองทุนสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๖ และระเบียบคณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมว่าด้วยการจัดการกองทุนสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถขอกู้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม หรืออุปกรณ์อื่นใด เพื่อควบคุม บำบัด หรือขจัดมลพิษตามมาตรา ๒๓ (๒) ได้ แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมา การสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมแก่ราชการส่วนท้องถิ่นต่างๆ เพื่อนำไปลงทุนในระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม ยังเป็นไปในลักษณะของเงินอุดหนุนตามมาตรา ๒๓ (๑) เนื่องจากข้อจำกัดด้านศักยภาพทางการเงินการคลังของราชการส่วนท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันราชการส่วนท้องถิ่นต่างๆ เริ่มมีศักยภาพทางการเงินการคลังมากขึ้น และมีความพร้อมที่จะขอรับการสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมในลักษณะของเงินกู้มากขึ้น แต่คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมยังไม่อาจพิจารณาให้การสนับสนุนเงินกู้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมจะกู้เงินเพื่อนำไปลงทุนหรือดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมได้ เนื่องจากมีการตีความบทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๒) ที่กำหนดไว้ว่า “ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจกู้ยืม เพื่อจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์อื่นใด สำหรับใช้เฉพาะในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจนั้น” เป็นสองแนวทาง กล่าวคือ

๒.๑ คณะอนุกรรมการที่ปรึกษากฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม ภายใต้คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม มีข้อคิดเห็นต่อข้อหารือของ บมจ. ธนาकारกรุงไทย (ผู้จัดการกองทุนสิ่งแวดล้อม ในส่วนเงินกู้) กรณีราชการส่วนท้องถิ่นจะขอกู้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อจัดซื้อรถเก็บขนขยะ เพื่อใช้ในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ว่าไม่เข้าข่ายการจัดหาอุปกรณ์เพื่อใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๓ (๒) เนื่องจาก

(๑) โดยเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของการให้การสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๓ (๑) และมาตรา ๒๓ (๒) มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การให้การสนับสนุนเงินกองทุนตามมาตรา ๒๓ (๑) เป็นการให้การสนับสนุนแก่ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่เป็นบริการสาธารณะแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งการสนับสนุนเงินกองทุนดังกล่าวจะเป็นการสนับสนุนในรูปของการให้เงินอุดหนุน ในขณะที่การสนับสนุนเงินกองทุนแก่ราชการส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ ตามมาตรา ๒๓ (๒) จะมีลักษณะเป็นการให้กู้ยืม เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจนำไปใช้ เพื่อจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสียที่ราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจนั้นดำเนินการในลักษณะที่เป็นกิจการเพื่อแสวงหากำไรมิใช่เป็นการให้บริการสาธารณะ

(๒) โดยที่การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนเป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะให้บริการแก่สาธารณะเป็นการทั่วไป โดยมีใช่เป็นการดำเนินการเพื่อแสวงหากำไร การดำเนินการดังกล่าวจึงมิได้มีลักษณะที่เป็นกิจการดำเนินการของราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ การจัดซื้อรถเก็บขนขยะเพื่อใช้ในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน จึงไม่ได้อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ดังกล่าว

(๓) การพิจารณาว่ากิจการใดเป็น “กิจการของราชการส่วนท้องถิ่น” ตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป ประกอบกับการกำหนดนิยามของคำนี้ไว้แม้จะทำให้เกิดความชัดเจนแต่อาจไม่ครอบคลุมถึงบางกรณีได้ ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาในอนาคต ดังนั้น ถ้อยคำดังกล่าวจึงควรเปิดกว้างไว้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์และมีความเหมาะสมมากกว่าที่จะกำหนดนิยามของถ้อยคำดังกล่าวไว้

๒.๒ คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม มีความเห็นว่า กองทุนสิ่งแวดล้อม สามารถให้การสนับสนุนเงินกู้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมได้เนื่องจาก

(๑) การลงทุนและดำเนินระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่น แม้จะเป็นหน้าที่ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นต้องให้บริการต่อสาธารณะ แต่การดำเนินงานดังกล่าวมีการจัดเก็บค่าบริการ เพื่อนำไปใช้จ่ายในการดำเนินงานและบำรุงรักษาระบบ ดังนั้น จึงอาจตีความได้ว่าเป็นกิจการของราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) การที่กองทุนสิ่งแวดล้อมให้การสนับสนุนเงินกู้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อลงทุนในระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวม ซึ่งเป็นทางเลือกและความเต็มใจของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะก่อหนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดการสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ ได้อย่างทันทั่วทั้งที่ นอกจากจะเป็นการสนับสนุนให้ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเองภายในระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อมิให้เกิดความรุนแรงของปัญหามากขึ้นในอนาคตตามเป้าประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อมแล้ว เงินกู้ยืมดังกล่าวจะถูกนำส่งคืนกองทุนพร้อมดอกเบี้ย เพื่อนำไปหมุนเวียนให้กู้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ที่ประสงค์จะพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเองให้ดีขึ้นตามเจตนารมณ์ที่จะให้กองทุนสิ่งแวดล้อมเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมจึงขอหารือข้อกฎหมายตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมจะสามารถให้การสนับสนุนเงินกู้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อลงทุนหรือดำเนินการในระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวม ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวโดยได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) แล้วเห็นว่า กองทุนสิ่งแวดล้อมจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๒๒^๑

^๑ มาตรา ๒๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสิ่งแวดล้อม” ในกระทรวงการคลังประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กองทุนสิ่งแวดล้อมเป็นกลไกในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยมาตรา ๒๓^๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดกรอบการใช้จ่ายเงินกองทุนสำหรับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนส่วนราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ ในการจัดระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย หรือระบบบำบัดอากาศเสียไว้ ดังนี้

(๑) ให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับการลงทุนและดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม หรือดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบดังกล่าว เนื่องจากระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมเป็นระบบบริการสาธารณะที่จัดขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนทั่วไป และโดยที่การลงทุนหรือดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมมีความสำคัญต่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งระบบ จึงเป็นการยากที่จะกำหนดว่าเป็นหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ ในมาตรา ๒๓ (๑) จึงได้กำหนดการใช้จ่ายเงินกองทุนไว้ในลักษณะของการให้เปล่าสำหรับส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นที่จะลงทุนและดำเนินงาน ซึ่งในการพิจารณาจัดสรรเงินกองทุนตามมาตรา ๒๓ (๑) นั้น ในมาตรา ๒๗^๓ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาคำขอจัดสรรในแผนปฏิบัติการเพื่อ

^๒ มาตรา ๒๓ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับการลงทุนและดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม รวมทั้งการจัดทำจัดซื้อ ที่ดิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงาน และบำรุงรักษาระบบดังกล่าวด้วย

(๒) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจกู้ยืม เพื่อจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์อื่นใด สำหรับใช้เฉพาะในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจนั้น

(๓) ให้เอกชนกู้ยืมในกรณีที่บุคคลนั้น มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย หรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์อื่นใด เพื่อการควบคุมบำบัดหรือขจัดมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมหรือการดำเนินกิจการของตนเองหรือบุคคลนั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเป็นผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๒๗ ในการพิจารณาจัดสรรเงินกองทุนตามมาตรา ๒๓ (๑) ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาคำขอจัดสรรในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา ๓๙ เพื่อทำการก่อสร้างหรือดำเนินการให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินตามมาตรา ๓๙ ให้แล้วส่วนหนึ่ง หรือราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดสรรเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นสมทบด้วยแล้วเป็นลำดับแรก

(มีต่อหน้าถัดไป)

การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา ๓๙^๔ เพื่อทำการก่อสร้างหรือดำเนินการให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นสมทบด้วยแล้วเป็นลำดับแรก เพื่อให้เกิดการประสานงานและมีหน้าที่ร่วมกันระหว่างส่วนราชการและราชการส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๒) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจกู้ยืม เพื่อจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์อื่นใด สำหรับใช้เฉพาะในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจนั้น เนื่องจากระบบดังกล่าวเป็นระบบที่จัดให้มีขึ้นเพื่อใช้เฉพาะในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจ มิได้จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทั่วไป ในมาตรา ๒๓ (๒)^๕ จึงกำหนดการใช้จ่ายเงินกองทุนสำหรับกรณีนี้ไว้เฉพาะการให้กู้ยืมเช่นเดียวกับการให้เอกชนกู้ยืมตามมาตรา ๒๓ (๓)^๖

เมื่อมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดกรอบการใช้จ่ายเงินกองทุนไว้โดยเฉพาะตามที่กล่าวข้างต้น คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมจึงต้องใช้จ่ายเงินกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ในกรณีส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นประสงค์จะจัดทำระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมเพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทั่วไปก็ต้องพิจารณาจัดสรร

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓)

สัดส่วนระหว่างเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นกับเงินกองทุนที่คณะกรรมการกองทุนจะพิจารณาอนุมัติจัดสรรให้ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

^๔ มาตรา ๓๙ แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในลำดับแรก จะต้องเสนอประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุน สำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม ตามมาตรา ๓๘ (๒) ด้วย ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมอาจเสนอแผนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนก่อสร้าง และดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย เพื่อให้บริการในเขตจังหวัดนั้นแทน

การจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งจะต้องมีแบบแปลนรายการละเอียดและประมาณการราคาของโครงการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษา รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวมที่เสนอขอจัดสรรเงินงบประมาณและเงินกองทุนดังกล่าวประกอบคำขอด้วย

เพื่อประโยชน์ในการให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดซึ่งจะต้องมีคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ในการรวบรวมและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อเสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

เงินกองทุนให้ในลักษณะของเงินอุดหนุนตามมาตรา ๒๓ (๑) แต่กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นประสงค์จะจัดทำระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย เพื่อใช้เฉพาะในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ก็ต้องพิจารณาจัดสรรเงินกองทุนให้ในลักษณะของการให้กู้ยืมตามมาตรา ๒๓ (๒) ดังนั้น คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมจึงไม่สามารถให้การสนับสนุนเงินกู้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมตามมาตรา ๒๓ (๒) ได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จਾਲะ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๕๑